

РЕШЕНИЕ

№ 33268

гр. София, 25.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в
публично заседание на 29.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **7665** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК.

Производството по делото е образувано по жалба от 26.05.2026г. от „МОДЕЛ СЕЛЕКТ“ ЕООД ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място], представлявано от М. С. Шапков -управител на дружеството, против ревизионен акт /РА/ № Р-2222 1025 000 880-091-001/21.01.2026г., издаден от Й. Н. И. на длъжност Началник на сектор, възложил ревизията и М. К. М.-ръководител на ревизията, потвърден с Решение №516/16.04.2026г. на Директора на дирекция „ОДОП“ С. ЦУ НАП.

С жалбата се твърди, че оспорваният акт е незаконосъобразен, поради съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материалния закон. Твърди се, че при издаването на РА са допуснати нарушения на чл.119 ДОПК, които водят до неговата нищожност. Твърди се, че РД е издаден при съществени нарушения на процесуалните правила, доколкото органите по приходите не са спазили изискването на чл.5 ДОПК, тъй като не са съобразили представените им доказателства и отделно от това не са събрали служебно доказателства, водещи до признаване на доходи. В тази връзка са наведени доводи за липса на мотиви, ограничаващо упражняването на правото на защита на ревизирувания субект, което е съществено процесуално нарушение. Отделно от това, са изложени твърдения, че не са налице основанията за провеждане на ревизията по реда на чл.122 ал.2 т.1 т.2 т.3 т.4 т.7 т.8 т.10 и т.14 ДОПК, което опорочава проведеното производство и липсата на доказателства за обстоятелствата по чл.122 ДОПК е съществено процесуално нарушение. Оспорва се и акцесорното задължение за лихви. По същество се иска отмяна на РА.

Ответникът по жалбата – Директорът на Дирекция "ОДОП" С. при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител, в хода по същество поддържа становище за неоснователност на жалбата, като се позовава на мотивите, изложени в решението, с което е потвърден РА. Искането е съдът да отхвърли жалбата и да се присъди юрисконсултско възнаграждение.

Въз основа на съвкупната преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

Не се спори по делото, че на основание чл.112 и чл.113 ДОПК със заповед №Р-22221025000880-020-001/25.02.2025 г., издадена от Й. Н. И., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., връчена на 10.03.2025 г. по електронен път, е възложено извършването на ревизия на „МОДЕЛ СЕЛЕКТ“ ЕООД. за определяне на задълженията за ДДС за периодите от 01.12.2019 г. до 31.01.2025 г. и за корпоративен данък за периодите от 01.01.2019 г. до 31.12.2023 г.-л.20

Със заповед №Р-22221025000880- 023-001/22.05.2025 г., издадена от Й. Н. И., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. /връчена на 23.05.2025г./, считано от 22.05.2025 г., производството по извършване на ревизия е спряно, предвид подадена молба от дружеството, в която са изложени като причини голям документооборот и заболяване на счетоводителя на дружеството.-л.23

Със заповед №Р- 22221025000880-143-001/25.08.2025 г., издадена от Й. Н. И., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., връчена на 03.12.2025 г. по електронен път, считано от 15.09.2025 г., ревизионното производство е възобновено поради изтичане на тримесечния срок за спиране. /л.31/

На основание чл.112, ал.2 т.1, чл.113 и чл.114 ал.2 ДОПК със заповеди №22221025000880-020-002/15.09.2025 г. и №Р-22221025000880-020-003/13.10.2025 г., издадени от Й. Н. И., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., връчени съответно на 29.09.2025г. и на 13.10.2025 г. по електронен път, е изменена ЗВР по отношение периода на приключване на ревизионното производство.

По делото е приложена заповед №РД-01-404/27.05.2024г-. на и.д.директора на ТД НАП С., видно от която Й. Н. И., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., е оправомощена с функциите на компетентен орган по чл.112 ал.2 т.1 ДОПК, считано от 28.05.2024г. /л.18/

В хода на ревизионното производство няколкократно с искания от 13.11.2024г. /л.277/ и от 24.03.2025г. /л.101/ са изискани от дружеството да представи документи и писмени обяснения. Отделно от това, на дружеството е изпратена покана по чл.103 ДОПК от 15.01.2025г. да отстрани констатираните и описани несъответствия в 14-дневен срок, като подаде коригиращи декларации и внесе посочените задължения /л.281/

В хода на ревизионното производство са изпратени искания до трети лица –на 30.09.2025г. и 22.10.2025г. до Ю. България АД /л.314/ за представяне на документи, сведения и писмени обяснения.

Отделно от това са извършени насрещни проверки на Еко ресурс-Р“ ООД, „Оптикелектрон груп“ АД и „Щрабаг“ АД-том 3 от делото.

За резултатите от ревизията на основание чл.117 ДОПК е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221025000880-092-001/21.11.2025 г., връчен на дружеството на 03.12.2025 г. по електронен път. /л.40 и сл./

Ревизията е приключила с РА №Р-22221025000880-091-001/21.01.2026 г., издаден от Й. Н. И., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията, и М. К. М., на длъжност главен инспектор по приходите при ГД на НАП С. -

ръководител на ревизията, връчен на 27.01.2026 г. по електронен път. Установени са задължения за корпоративен данък в размер на 38 156.49 евро за внасяне, от които допълнително установените са в размер 37 504.91 евро /останалите са декларирани, но невнесени/ и за ДДС в размер на 81 067.47 евро - за внасяне, от които допълнително установени в размер на 54 774.46 евро /останалите са декларирани, но невнесени/ На основание и по реда на чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /ЗЛДТДПДВ/ са начислени лихви в размер на 18 202.26 евро върху задълженията за корпоративен данък и в размер на 30 626.44 евро върху задълженията за ДДС.

Издаденият РА е оспорен от жалбоподателя пред Директора на дирекция ОДОР С. НАП и с Решение №516/16.04.2026г. на Директора на дирекция ОДОП С. НАП е потвърден изцяло /л.10/. Решението на Директора на дирекция ОДОП е връчено на дружеството-жалбоподател на 11.5.2026г.

При така установената фактическа обстановка съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима по арг. на чл. 149, ал.5 от АПК във вр. § 2 от ДР на ДОПК-налице е приключило обжалване по административен ред пред директора на дирекция ОДОП, който се е произнесъл с решение №516/16.04.2026г., жалбата е подадена в срок, от жалбоподател-адресат на РА, за който се твърди, че са засегнати права и интереси на дружеството-жалбоподател.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

В жалбата се съдържат две основни възражения, а именно –твърди се, че РА е нищожен поради допуснати съществени процесуални нарушения, а именно - нарушения на чл.119 ДОПК, липса на мотиви и неспазване на изискването на чл.5 ДОПК, тъй като не са съобразили представените им доказателства и отделно от това не са събрали служебно доказателства, водещи до признаване на доходи. Отделно от това, са изложени твърдения, че не са налице основанията за провеждане на ревизията по реда на чл.122 ал.2 т.1 т.2 т.3 т.4 т.7 т.8 т.10 и т.14 ДОПК, което опорочава проведеното производство и липсата на доказателства за обстоятелствата по чл.122 ДОПК е съществено процесуално нарушение.

По отношение на първото искане –за прогласяване нищожността на РА, съдът намира, че същото е неоснователно поради следните съображения:

За разлика от договорите, при които едни пороци водят до нищожност, а други – до унищожаемост, при административните актове едни и същи пороци (с изключение на порока некомпетентност, който винаги води до нищожност) водят било до нищожност, било до унищожаемост на административния акт. Критерият за правните последици от наличието на порок, посочен в нормата на чл. 146 АПК, е степента или тежестта на допуснатата незаконосъобразност при издаването на административния акт. Принципът е, че същественото нарушение води до унищожаемост, особено същественото – до нищожност, а несъщественото - не се отразява на действителността на административния акт.

Липсата на компетентност винаги е основание за нищожност на акта.

Неспазването на формата на административния акт също е основание за нищожност, само когато е толкова сериозно, че практически се равнява на липса на форма и оттук и на липса на волеизявление, т.е. липса на акт. В останалите случаи, включително и в хипотезата на пълна липса на мотиви, порокът във формата води до унищожаемост. Мотивите представляват фактическите и правни основания за издаване на административния акт. Тяхната липса разкрива съществено нарушение на изискванията за законосъобразност на административния акт и е основание за неговата отмяна. Те обаче не представляват част от самото волеизявление, а само го обясняват и поясняват, поради което, колкото и да са важни, тяхната липса води единствено до

унищожаемост на административния акт, а не и до неговата нищожност.

Съществени нарушения на производствените правила са основания за нищожност при степен на опороченост на акта, съпоставима по същество с отсъствие на волеизявление (например поради липса на кворум при колективен орган). Във всички останали случаи на съществени нарушения на производствените правила, последните биха обосנוвали унищожаемост, но не и нищожност на издадения административен акт.

Нарушенията на материалния закон са относими към правилността на административния акт, а не към неговата валидност, затова нищожен би бил само този акт, който: е основан на друг нищожен административен акт, който налага извършване на престъпление или административно нарушение, който изцяло е лишен от законова опора – не е издаден нито въз основа на закона, нито въз основа на подзаконов нормативен акт, когато акт със същото съдържание не може да бъде издаден въз основа на никакъв закон, от нито един орган. Само в тези случаи порокът материална незаконосъобразност би обосновал нищожност на административния акт, а във всички останали води до неговата унищожаемост.

Превратното упражняване на власт също е порок, който по правило води до унищожаемост на акта и единствено в хипотезата, при която преследваната цел не може да се постигне посредством никакъв друг акт, както на същия, така и на друг административен орган, посоченият порок обуславя нищожност. Ако целта на административния акт би могла да се постигне с друг акт при други правни и фактически условия, порокът води най-много до унищожаемост на акта, но не и до неговата нищожност.

Извън разгледаните хипотези, във всички останали случаи пороците при издаване на един административен акт могат да обосноват неговата унищожаемост, която, установена от съда в рамките на производство, образувано в сроковете по чл. 149 АПК, обуславя неговата отмяна. При липса на оспорване, иницирано в рамките на преклузивните срокове по чл. 149 АПК, порочният унищожавем административен акт се стабилизира и не подлежи на отмяна, освен в изрично предвидените от закона хипотези и при изчерпателно уредени там условия.

Оспореният в настоящото производство акт е издаден от компетентен орган.

Съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК, ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, оправомощен от директора на ТД на НАП, и от ръководителя на ревизията, определен в ЗВР. В случая ревизионният акт е издаден от Й. Н. И., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията, и М. К. М., на длъжност главен инспектор по приходите при ГД на НАП С. - ръководител на ревизията. Предвид представените от ответника заповед №РД-01-404/27.05.2024г- на и.д.директора на ТД НАП С., видно от която Й. Н. И., на длъжност началник сектор „Ревизии" в дирекция „Контрол" при ТД на НАП С., е оправомощена с функциите на компетентен орган по чл.112 ал.2 т.1 ДОПК, считано от 28.05.2024г. /л.18/, РА е издаден от компетентния съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК орган.

РА е подписан с квалифицирани електронни подписи на издателите му, валидни към датата на неговото издаване, видно от представените от ответника преки доказателства по чл. 184, ал. 1 ГПК.

Не е налице порок във формата на акта, който да е толкова тежък, че практически да се приравнява на липса на форма и съответно на волеизявление като основание за нищожност. Спазена е предписаната в чл. 120, ал. 1, пр. 1 ДОПК писмена форма по образца по чл. 120, ал. 3 ДОПК с реквизитите по чл. 120, ал. 1, пр. 2, т. 1–8 ДОПК. Фактическите констатации и правни изводи на РА са допълнени и така конкретизирани чрез тези по приложения към него Ревизионен доклад №Р- 22221025000880-092-001/21.11.2025 г., връчен на дружеството на 03.12.2025 г. по електронен път. /л.40 и сл./, съставляващ неразделна негова част, съгласно чл. 120, ал. 2, изр. 1

ДОПК.

Процесуалното нарушение, поддържано от пълномощника на жалбоподателя се изразява в неспазване на изискванията на чл.119 ДОПК, но не се сочи конкретно в какво се изразява нарушението. Същевременно, след запознаване с доказателствата по делото, настоящата съдебна инстанция не установява нарушение на което и да е изискване на чл.119 ДОПК, нито по отношение на срока по ал.1, нито по отношение на органа, издал оспорвания акт по ал.2, за което са изложени мотиви по-горе.

Съдът намира за неоснователни и възраженията на жалбоподателя относно липса на мотиви на оспорвания акт. Съгласно разпоредбата на чл.120 ДОПК РД е неразделна част от РА, като след запознаване с РД съдът констатира, че в него са изложени ясни, детайлни и подробни мотиви за изводите на ревизиращите органи, обективирани в РД. В тази връзка не се споделят и възраженията на дружеството-жалбоподател за несъобразяване на представените им доказателства и несъбиране служебно на доказателства, водещи до признаване на доходи. В хода на ревизионното производство няколкократно-на 13.11.2024г. /л.277/ и на 24.03.2025г. /л.101/, са изисквани от дружеството-жалбоподател писмени обяснения, представена му е възможността да представи доказателства, като му е изпратена и покана по чл.103 ДОПК от 15.01.2025г. да отстрани констатираните и описани несъответствия в 14-дневен срок, като подаде коригиращи декларации и внесе посочените задължения /л.281/ По връченото искане от 24.03.2024г. са представени частично документи, справки и писмени обяснения след определения срок в ИС Контрол с вх.№ Р-22221025000880-ПРД-001-И/29.09.2025 г. - главни книги на сметка 602 за периодите от м.01.2019 до м.01.2025 г. и по електронен път, както следва: на 29.09.2025 г. - декларация за банкова тайна, пълномощно, на 06.10.25 г. - писмени обяснения, на 20.10.2025 г. - ОВ за 2024 г. и ОВ за м.01.2025 ., на 31.10.2025 г. - главни книги на сметка 703 приходи от продажба на услуги и на сметка 501 Каса в левова за периодите от м.01.2019 до м.01.2025 г., на 05.11.2025г.-главни книги на сметка 601, сметка 609, сметка 205 и сметка 207, на 06.11.2025г.главна книга за сметка 609, други разходи за 2020г и баланс за 2023г., които са взети предвид и обсъдени в РД.

Неоснователно е възражението и за липса на служебна активност относно събиране на доказателства. В тази връзка следва да бъде посочено, че ревизиращите органи са извършили насрещни проверки на други задължени лица-на „Оптикелектрон груп“ АД, на „Щрабаг“ ЕАД, на „АЕА“ ЕООД, на „ЕКО РЕСУРС-Р“ ООД, изпратени са искания за представяне на документи от трети лица-до Ю. България АД, като получените отговори са приобщени към административната преписка и са обсъдени детайлно в РД, неразделна част от РА.

В този смисъл липсва нарушение на административнопроизводствените правила, като ревизиращите органи са положили дължимите усилия за събиране и обсъждане, както на представените от дружеството-жалбоподател доказателства, така и служебно са изискали и събрали допълнителни доказателства, които са обсъдени подробно и въз основа на които са направени изводите в РД.

Изложеното мотивира съда да отхвърли искането за обявяване нищожността на РА №Р-22221025000880-091-001/21.01.2026 г., издаден от Й. Н. И., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията, и М. К. М., на длъжност главен инспектор по приходите при ГД на НАП С. - ръководител на ревизията.

Настоящата съдебна инстанция намира за неоснователни и възраженията на жалбоподателя относно нарушенията относно основанията за провеждане на ревизията по реда на чл.122 ДОПК, тъй като по делото липсват доказателства, че проведеното ревизионно производство е по реда на посочената разпоредба от ДОПК.Ревизионното

производство е образувано на основание чл.112, ал.1 от ДОПК с издаването на ЗВР. Заповедта за възлагане на ревизията има задължителното съдържание по чл.113, ал.1, т.1 от ДОПК – ревизираното лице е надлежно идентифицирано, определени са поименно и подлъжностно ревизиращите органи по приходите, конкретизиран е обхватът на ревизията, че тя е за установяване на задължения за ДДС и корпоративен данък за посочените в ЗВР периоди, даден е 2-месечен срок за извършване на ревизията съобразно чл.114, ал.1 от ДОПК. Съобразено е, че не е изтекъл преклузивният срок по чл. 109, ал. 1, изр. 1 ДОПК.

Със заповеди за изменение на ЗВР са удължени сроковете и изменени периодите на ревизията, като тя е извършена в определения срок. Всички горепосочени актове са надлежно връчени на жалбоподателката. За резултатите от нея е съставен РД, чието съдържание удовлетворява изискванията на чл. 117, ал. 2, т. 1-10 ДОПК. Към него са приложени събраните от ревизията доказателства по чл. 117, ал. 3 ДОПК. Въз основа на РД е издаден РА на основание 119 ал.2 ДОПК. Атакуваният РА е издаден и в предвидената форма и съдържание по чл. 120 ДОПК, включително разпоредителната част в табличен вид, в която е определен размера на обжалваните задължения. Предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, РД е неразделна част от РА и в този смисъл може да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА.

При проведеното ревизионно производство не се установява наличието на съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване на възможността на ревизираното лице да организира защитата си, които представляват самостоятелно основание за отмяна на РА като незаконосъобразен.

Ревизионният акт е издаден и при правилно приложение на материалния закон, като съображенията за това са следните:

Спорът в случая е относно установените задължения за корпоративен данък в размер на 38 156.49 евро за внасяне, от които допълнително установените са в размер 37 504.91 евро /останалите са декларирани, но невнесени/ и за ДДС в размер на 81 067.47 евро - за внасяне, от които допълнително установени в размер на 54 774.46 евро /останалите са декларирани, но невнесени/ На основание и по реда на чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от *Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /ЗЛДТДПДВ/* са начислени лихви в размер на 18 202.26 евро върху задълженията за корпоративен данък и в размер на 30 626.44 евро върху задълженията за ДДС.

В настоящото производство не се представиха доказателства от страна на жалбоподателя, които да оборват изводите на ревизиращите органи, въпреки разпределената доказателствена тежест от съда и дадените указания към страните в процеса.

В хода на ревизионното производство са извършени насрещни проверки на четири дружества-„Оптикелектрон груп“ АД, на „Щрабаг“ ЕАД, на „АЕА“ ЕООД, на „ЕКО РЕСУРС-Р“ ООД, изпратени са искания за представяне на документи от трети лица-до Ю. България АД, като получените отговори са приобщени към административната преписка и са обсъдени детайлно в РД, неразделна част от РА.

Изводите на ревизиращите органи не са опровергани в хода на съдебното производство, като в тази връзка не са направени доказателствени искания за събиране на доказателства, за назначаване на съдебно-икономическа експертиза, като не са представени и нови доказателства пред съда, опровергаващи изводите на ревизиращите органи. Предвид разпределената доказателствена тежест, в хода на съдебното

производство се потвърждават изводите на ревизиращите органи в РА и РД, неразделна част от РА.

Предвид гореизложеното, настоящият съдебен състав приема, че оспореният ревизионен акт е издаден в съответствие с материалния закон, а жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на делото, своевременно направените искания от страните и на основание чл. 161, ал. 1 ДОПК следва съдът да се произнесе по претенцията за разноски. Предвид направеното искане от процесуалния представител на ответника в негова полза, следва да се присъди претендирано юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 евро /двеста евро, определено предвид степента на фактическа и правна сложност на делото, материалите по делото, броя на проведените съдебни заседания и процесуалното представителство от страна на ответника.

Така мотивиран и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд-София –град, Първо отделение, 21-ви състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалба от 26.05.2026г. от „**МОДЕЛ СЕЛЕКТ“ ЕООД ЕИК[ЕИК]**, със седалище в [населено място], представлявано от М. С. Шапков -управител на дружеството, против ревизионен акт /РА/ № Р-2222 1025 000 880-091-001/21.01.2026г., издаден от Й. Н. И. на длъжност Началник на сектор, възложил ревизията и М. К. М.-ръководител на ревизията.

ОСЪЖДА „МОДЕЛ СЕЛЕКТ“ ЕООД ЕИК[ЕИК], да заплати на Национална агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение по делото в размер на 200 евро (двеста евро).

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБ в 14 - дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: